

nu even als historicus spreek: de geschiedenis van de 20ste eeuw heeft ons terughoudend gemaakt. Er zijn vele levens geofferd op het altaar van verschrikkelijke regimes."

Hulpbisschop de Korte zegt dat er allerlei gradaties van opoffering bestaan. „Ik denk ook aan de offers die ouders brengen om hun kinderen gezond en gelukkig naar de volwassenheid te begeleiden."

Volgens rabbijn Elisa Klapheck leidt het woord 'offer' naar een dwaalspoor.

„Offer, dat is echt een christelijke benadering. In de joodse theologie is het mensenoffer sinds de poging Isaak te offeren afgeschaft. Een belangrijke zin in de Talmoeid is: als iemand jou wil vermoorden, wees hem dan voor en dood hem eerst. Dat is dus heel iets anders dan jezelf opofferen of een ander je andere wang toekeren als je geslagen bent."

Hulpbisschop **De Korte** zoekt naar een ander oudtestamenteisch verhaal over een offer, naast Isaak die door Abraham op een altaar gelegd moest worden, waarbij op het laatste nippertje een bok de plaats van het kind mocht innemen. Exegeten zien in dit verhaal overigens een protest tegen kinderooffers.

Hij noemt Simson, ook wel Samson genoemd, die de Filistijnen doodde door zichzelf op te offeren in een soort zelfmoordactie. Hij trok de zuilen van de tempel om.

Elisa Klapheck: „Samson is de Arnold Schwarzenegger van de Bijbel – diens machismo leidde tot zijn ondergang. Volgens mij vertelt de Bijbel ons dit verhaal ter waarschuwing. In de rabbijnse traditie wordt hij nauwelijks geciteerd."

Zij stelt een andere wedervraag als antwoord. Niet: voor wie offeren we ons op?, maar: waarvoor vecht de vredesmissie?

Klapheck: „Offeren is een moeilijk begrip, ik denk niet via die lijn. Het gaat om vrijheid. Om vrijheid die uit onze religies voortkomt, uit de joodse en de christelijke religie.

Vanuit de joodse bronnen zijn er twee soorten oorlog, verplichte oorlog en vrijwillige.

Vrijwillige, dat is als als het niet om zelfverdediging gaat, maar als je bijvoorbeeld je gebied wilt uitbreiden. Oorlog is verplicht als je eigen land aangevallen wordt. Dan moet iedereen meevechten, man en vrouw. Zelfs als je op dat moment onder het baldakijn staat om te trouwen, moet je onder dat baldakijn vandaan komen om je land te verdedigen.

Dat kun je vertalen met: je moet voor de vrijheid vechten als de vrije wereld bedreigd wordt door terreurorganisaties, die in andere landen onderdak vinden. Maar het gaat nu niet om vrijheid, denk ik."

Als het gaat om het doel van de missie in Uruzgan heeft ook De Korte zijn twijfels en bedenkingen. Alweer in de vorm van een vraag: „Gaaf het om een bereikbaar doel? Wat is het doel precies, zelfs dat is onduidelijk. Televisiebeelden maken het er alleen maar lastiger op. We zien mensen die leven van de papaverteelt. Wie weet zitten ze massaal in de drugshandel. Wie garandeert dat er geen dubbel spel gespeeld wordt?"

De hulpbisschop brengt het advies van **Jan Pronk** in herinnering, die in september nog zei dat de oorlog tegen de taliban nooit te winnen is en dat alleen een gesprek tot het gewenste resultaat zal leiden.

De oorlog in Uruzgan is een guerrillaoorlog, een partizanenoorlog, een mini-burgeroorlog, karakteriseert Elisa

aan de e-mail te bewaren 1370

Reageer Reacties (6) 29 januari 2008 - 12:51

Oudere Meer! Meters